

Най-сетнѣ гжскитѣ взехж една пръчка съ човкитѣ си и костенурката се хванж съ устата си за неж. Слѣдъ това хврѣкнжхж Когато бѣхж горѣ на високо, костенурката пожела сама да хврѣчи. Тя се отпуснж отъ пръчката и паднж на земята, та се уби.

Глупавата Майка.

Едно врѣме имало една жена. Тя имала само едно момичеце, което много обичала. Майка му направила една червена шапка, която му приличала тѣй хубаво, щото всичкитѣ ѣж наричали: „хубавата червана шапка“.

Въ единъ зименъ день глупавата майка казала на момиченцето си:

— Азъ се научихъ, че баба ти била болна. Иди ѣж виждъ и ѣ занеси тѣзи пексмети и това гърне съ круши.

Момиченцето взело нѣщата и се опжтило къмъ кжщата на баба си, която била на края на селото до гората.

По пжтя го срѣшнжлж единъ вълкъ, който насмалко щѣлж да го раскжса, ако не биле на близо едни дървари. Вълкътъ сепоогледалъ на около и послѣ попиталъ хубавата червена шапка:

—Гдѣ отивашъ?

—Азъ отивамъ у бабини. Тя е много болна, таше отидж да ѣж видж и да ѣ занесж нѣщо за ядене.

—Добрѣ. И азъ искамъ да отидж да ѣж видж. На кждѣ е нейната кжща?

—Е- е- е- при онази мелница, гдѣто е на край селото.

—Тогава да вървимъ. Ти върви изъ този пжтъ, а азъ ще вървж изъ този, та да видимъ кой ще стигне по напрѣдъ.

Хубавата червена шапка останжла назадъ, защото по пжтя си чупила клончета отъ зеленитѣ елхи и се кичило по главата, а вълка отишелъ по напрѣдъ. Щомъ